

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-843/20-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća te više sudske savjetnice Tatjanne Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja T&H invest d.o.o., Varaždin, Adolfa Wisserta 3a, kojeg zastupa Maja Tkalčec, odvjetnica u odvjetničkom društvu Sevšek i Partneri d.o.o., Varaždin, Kratka 4, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Varaždina, Varaždin, Trg kralja Tomislava 1, kojeg zastupa Krešimir Jeleković, odvjetnik u odvjetničkom društvu Jeleković & Partneri j.t.d., Varaždin, Zagrebačka 61/III, radi davanja koncesije za obavljanje komunalne djelatnosti odlaganja komunalnog otpada, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3489/17-8 od 31. svibnja 2019., na sjednici vijeća održanoj 20. siječnja 2021.

presudio je

- I. Žalba se odbija.
- II. Potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3489/17-8 od 31. svibnja 2019.
- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- IV.

Obrazloženje

Osporenom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/II-034-02/12-02/26, URBROJ: 354-01/17-23 od 4. listopada 2017. godine i nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kuna, a odbija se tužitelja sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora.

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena na objavu obavijesti o namjeri davanja koncesije i dokumentaciju za nadmetanje u postupku davanja koncesije za obavljanje komunalne djelatnosti odlaganja komunalnog otpada s područja Grada Varaždina davatelja koncesije, ovdje zainteresirane osobe. Istim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za održavanjem usmene rasprave, kao i zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka.

Tužitelj pobija prvostupanjsku presudu zbog svih razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima. U žalbi navodi da je pobijana presuda nerazumljiva, jer je nejasno jesu li neke stranice presude prijepisi osporenog rješenja ili pravno i činjenično razmatranje suda. Smatra da je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje prema članku 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Tužitelj ustraje kod navoda da je protivno pravnim načelima za isti predmet za koji je zaključen ugovor raspisivati

koncesiju i ponovno sklapati ugovor s drugim izvođačem. Navodi da je predmet koncesije stjecanje prava obavljanja komunalne djelatnosti odlaganja komunalnog otpada, a iz Ugovora o interventnom odvozu i zbrinjavanju komunalnog otpada radi sanacije lokacije Brezje i I Dodatka istome, te Obavijesti o namjeri davanja koncesije proizlazi da je predmet koncesije identičan predmetu za koji je već zaključen ugovor sa tužiteljem. Tumačenje suda, odnosno tumačenje tuženika da se ne radi o identičnom predmetu tužitelj smatra pogrešnim što opširno obrazlaže ponavljajući tužbene navode.

Predlaže sudu da usvoji žalbu i osporenu presudu preinači na način da poništi rješenje tuženika ili da predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Tuženik u odgovoru na žalbu ističe da se pobijana prvostupanjska presuda temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno materijalno i procesno pravo zbog čega ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija. Navodi da je prvostupanjski sud ocjenjivao zakonitost tuženikovog rješenja u području davanja koncesije, pa je posve razumljivo da je pri tome pošao od sadržaja rješenja čiju je zakonitost ocjenjivao, a ocijenio je i sve tužiteljeve tužbene navode.

Predlaže sudu da odbije žalbu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Zainteresirana osoba Grad Varaždin u odgovoru na žalbu ponavlja navode iz dosadašnjeg tijeka postupka i smatra da žalba nije osnovana, pa ju predlaže odbiti.

Žalba nije osnovana.

Prvenstveno valja napomenuti tužitelju da Zakon o upravnim sporovima ne predviđa mogućnost vraćanja predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Ispitujući osporenu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći na ništavost po službenoj dužnosti, sukladno članku 73. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje: ZUS), ovaj Sud je utvrdio da ne postoje žalbeni razlozi radi kojih se presuda pobija.

Naime, kako to proizlazi iz spisa predmeta dostavljenog sudu uz žalbu Grad Varaždin, ovdje zainteresirana osoba, je 29. lipnja 2012. objavio u Narodnim novinama, broj: 71/12. Obavijest o namjeri davanja koncesije za obavljanje komunalne djelatnosti odlaganja komunalnog otpada s područja Grada Varaždina. Kriterij odabira je bila propisana ekonomski najpovoljnija ponuda.

Tužitelj je na sadržaj navedene Obavijesti izjavio žalbu tuženiku zbog toga što je dana 24. prosinca 2008. sa društvom Varkom d.d. sklopio Ugovor o interventnom odvozu i zbrinjavanju komunalnog otpada radi sanacije lokacije Brezje te I Dodatak navedenom ugovoru 12. svibnja 2009., kojem ugovoru je pristupio i Grad Varaždin. Tužitelj tvrdi da je predmet sporne koncesije identičan predmetu zaključenog ugovora te da je to isto protivno pravnim načelima.

Ocjenjujući osnovanost žalbenih navoda tuženik je izvršio uvid u dokumentaciju za nadmetanje u kojoj je, u točki 3., navedeno da je predmet koncesije stjecanje prava obavljanja komunalne djelatnosti odlaganja komunalnog otpada temeljem Zakona o komunalnom gospodarstvu i Odluke o komunalnim djelatnostima. Također da je predmet koncesije definiran člankom 3. stavkom 1. točkom 5. i 6. Zakona o komunalnom gospodarstvu i da podrazumijeva obrađivanje i trajno odlaganje miješanog komunalnog otpada iz kojeg su primarnom selekcijom na mjestu nastanka izdvojene sekundarne sirovine. Točkom 4. dokumentacije za nadmetanje opisana je priroda i opseg djelatnosti koncesije na način da je određeno da će se isporuka i preuzimanje miješanog komunalnog otpada obavljati svaki dan osim nedjeljom u količini od oko 50 tona/dan, kao i da je izabrani koncesionar u obvezi miješani komunalni otpad preuzeti u ukupnoj dnevnoj skupljenoj količini na prostoru Grada

Varaždina, lokacija Motičnjak, čk. br. 8673/18, k.o. Varaždin, a za potrebu preuzimanja miješanog komunalnog otpada izabrani koncesionar u obvezi je osigurati adekvatne spremnike za prihvata i manipulaciju miješanog komunalnog otpada raspoloživosti prihvata 50 tona na dan. Nadalje, na utovar miješanog komunalnog otpada u adekvatne spremnike za transport obavljat će trgovačko društvo Varkom d.d. transport, istovar i postupci zbrinjavanja trošak su izabranog koncesionara. Preuzimanjem miješanog komunalnog otpada na lokaciji Motičnjak izabrani koncesionar snosi svu odgovornost i štete koje bi mogle nastati daljnjim postupanjem s miješanim komunalnim otpadom.

Uvidom u ugovor o interventnom odvozu i zbrinjavanju komunalnog otpada radi sanacije postojeće lokacije Brezje koji je tužitelj sklopio 24. prosinca 2008. s trgovačkim društvom Varkom d.d. utvrđeno je da je predmet ugovora vezan uz žuran (interventan) odvoz i zbrinjavanje baliranog komunalnog otpada radi sanacije postojeće lokacije Brezje. Pri tome se društvo Vis d.o.o. (pravni prednik tužitelja) obvezuje uz naknadu poduzeti sve potrebne radnje zbrinjavanja baliranog komunalnog otpada koje će mu društvo Varkom d.d. dovesti s privremenog skladišta na novu lokaciju. Istim ugovorom je predviđeno i daljnje interventno zbrinjavanje tekućeg, to jest novo nastalog komunalnog otpada s područja Grada Varaždina i pripadajućih naselja u količini od 14000 tona godišnje, koji će nastajati sve dok Županijski centar za gospodarenje otpadom ne preuzme konačno zbrinjavanje komunalnog otpada, a zbog prijeteće opasnosti od onečišćenja okoliša i ne udovoljavanja postojeće lokacije Brezje zakonom propisanim potrebnim uvjetima.

Iz navedenog proizlazi da sporna koncesija obuhvaća preuzimanje miješanog komunalnog otpada na lokaciji Motičnjak u Gradu Varaždinu, a za tu potrebu koncesionar je u obvezi osigurati adekvatne spremnike te da koncesija obuhvaća i zbrinjavanje miješanog komunalnog otpada o trošku koncesionara. Predmetni sporni ugovor je pak zaključen sa svrhom žurnog odvoza i zbrinjavanja, a radi sanacije postojeće lokacije Brezje i to bez obveze prednika tužitelja na preuzimanje otpada, već samo zbrinjavanje, i to kako baliranog komunalnog otpada, tako i tekućeg, odnosno novonastalog komunalnog otpada koja obveza je ograničena do početka zbrinjavanja komunalnog otpada od strane Županijskog centra za gospodarenje otpadom.

Iz navedenog tuženik je zaključio da se kod predmetne koncesije ne radi o identičnom predmetu za koji je već zaključen ugovor sa tužiteljem, pa je stoga odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja prvostupanjski sud je prihvatio stajalište tuženika, i to iz razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja. Pri tome je sud naglasio da zainteresirana osoba temelji obavijest o namjeri davanja koncesije za obavljanje komunalne djelatnosti – odlaganja komunalnog otpada s područja Grada Varaždina na članku 11. stavku 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, 36/95. – 90/11.), članku 18. Zakona o koncesijama („Narodne novine“, 125/08. i 19/11.) i članku 7. stavku 2. Odluke o komunalnim djelatnostima („Službeni vjesnik Grada Varaždina“, 10/01., 1/02., 2/02., 8/04., 7/05., 2/06. pročišćeni tekst 2/07., 4/07., 6/10. i 4/12.). Nadalje, prvostupanjski sud obrazlaže da se koncesija za obavljanje komunalne djelatnosti odlaganja komunalnog otpada sa područja Grada Varaždina temelji i na članku 6. stavku 1. točki 4. Odluke o komunalnim djelatnostima Grada Varaždina koji propisuje da pravne i fizičke osobe na temelju ugovora o koncesiji obavljanju, između ostalog, odlaganje komunalnog otpada u dijelu koji se odnosi i na trajno odlaganje komunalnog otpada na odlagališta komunalnog otpada. Takva se odredba temelji i na mišljenju Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske od 4. srpnja 2012. Prema tom mišljenju odlaganje komunalnog otpada prema Zakona o komunalnom gospodarstvu smatra se komunalnom djelatnošću, a na

jedinici lokalne samouprave je da odredi da li će se ta djelatnost obavljati dodjeljivanjem koncesije ili na neki drugi zakonom propisani način. U slučaju odabira koncesije jedinica lokalne samouprave primjenjuje Zakon o komunalnom gospodarstvu u smislu izbora osoba, odnosno dodjeljivanje koncesije. Pri tome se naglašava da na pripreme radnje i postupak davanja koncesije, kao i na druga pitanja koja nisu uređena Zakonom o komunalnom gospodarstvu primjenjuje se Zakon o koncesijama („Narodne novine“, 125/08.) koji propisuje da se na određena pitanja iz toga Zakona odgovarajuće primjenjuju odredbe propisa o javnoj nabavi.

Imajući u vidu izloženo, ovaj žalbeni sud ocjenjuje da se osporena presuda temelji na pravilno i u potpunosti utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo, a sud je svoju odluku detaljno obrazložio, pa stoga ne postoje žalbeni razlozi koji bi doveli u sumnju zakonitost osporene presude.

Trebalo je stoga temeljem članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci.

Odluka o troškovima temelji se na članku 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu 20. siječnja 2021.

Predsjednik vijeća:
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

